

BERTUS

Een grote kolos
strompelt me langzaam tegemoet.
Speeksel loopt zoals altijd uit zijn mond.
Ik roep zijn naam.
Alweer te vroeg.
Ik zou ondertussen beter moeten weten:
dat ik op Bertus moet wachten
tot hij me ziet en reageert.
Bertus ziet me
en roept en schreeuwt:
"Kapot maken jou,
kapot maken".
'n Toevallige voorbijganger
meters verder schrikt.
Het schreeuwen wordt tieren:
"Verdomme,
stikdmoord
kapot maken jou".

Ik kijk Bertus in de ogen,
die de trouw van een hond uitstralen,
een grote hond weliswaar.

"Wanneer kom je koffie drinken, Bertus"?.
Even is het stil:
"Morgen, is dè goed !"
"Ja dat is goed Bertus".
"Kan jou nie missen, jou.
Kan jou nie missen jou".
Nee Bertus, ik kan jou ook niet missen,
wat zou ik zonder jou moeten beginnen.
"Zaterdag helpen
in de kerk
is dè goed ?".
"Fijn Bertus dat je me wilt helpen".
"Mag dè van jou?".
"Zeker Bertus, dat vind ik fijn
als jij me helpt".
"De's goed dan pater Louw".
Hij zwabbert me na
op zijn typische manier.

Zaterdag staat hij anderhalf uur
vóór het begin van de dienst
bij de kapeldeur
of het nu regent, sneeuwt of vriest.
Als het goed weer is
strekt de grote kolos zich languit
op het gazon voor de kerk neer.
"Hij staat op als hij me ziet,
sjokt naar me toe,
pakt de tas uit m'n handen.
"Pater Louw, helpen jou;
ge bent 'n goei menneke,
Kan jou nie missen jou".
Subtiel doet hij de kraag van
m'n jas goed met z'n grote klauwen.
'n Druppel speeksel valt daarbij
op m'n mouw.
Daar zal ik nooit aan wennen.
De sterke reus spaart de hele week zijn krachten
voor dit ritueel.
Voor het overige krijgen ze geen werk uit zijn
grote handen.

W.v.d.Wouw,
pastor.

